Spanyol út 2019 szept. 13-22.

Péntek 13.-án, éjjel 4 órakor megpakolt bőröndökkel állt készen a kis csapat (80 fő) a Teleki előtt. Kíváncsian vágtunk bele utunkba. 2000 km izgatott várakozással, random énekléssel és persze alvással telt buszút után végül este fél 8-kor megérkeztünk Franciaországba. Az elkövetkező 2 napot Franciaországban: Nizzában, Aix en Provance-ban, Avignonban és Carcassone-ben töltöttük.

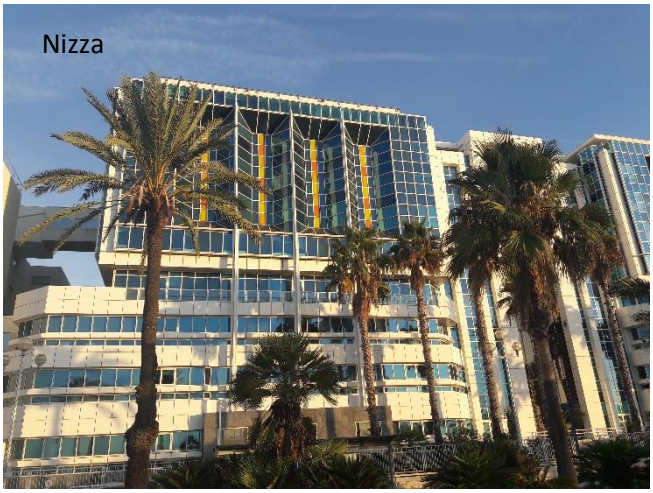
Nizza

Aix en Provance

Megnéztük az ilyenkor "kötelező" látványosságokat, de arra is volt időnk, hogy önállóan barangoljunk a városokban, felfedezve azokat az apróságokat amik igazi élménnyé tették látogatásunkat. Hangulatos utcákon sétálgatni, croissont-ot reggelizni egy aprócska pékség teraszán, színes macaronokat nézegetni a kirakatban, a pápák palotájának ódon, kopott kövein lépkedni, belélegezni a pálmafák és a tenger illatát, élvezni a napsütést és a szellőt mind-mind része a francia varázslatnak.

Carcassone

Avignon

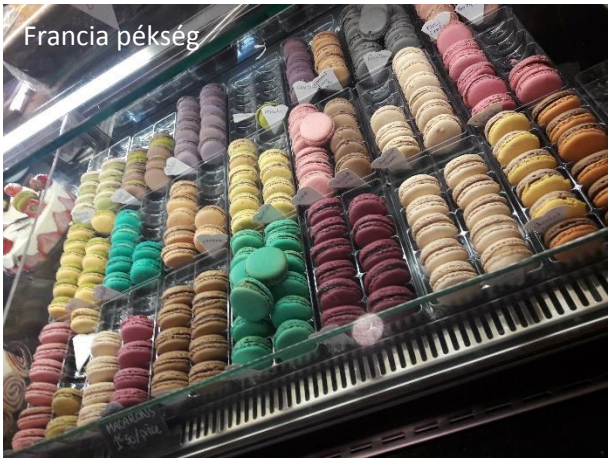
Francia pékség

Koncert a carcassone-i szállásunkon

Harmadik napunk délutánján folytattuk utunkat Spanyolország felé, és nemsokára megérkeztünk Lloret de mar városába. Itteni szállásunk neve Alegria volt, ami spanyolul vidámságot jelent. :) Még aznap este közöden felfedeztük a partot és a nyüzsgő belvárost.

Másnap kipihenten ébredtünk, és elindultunk felfedezni a Pireneusokat. Útközben megálltunk egy rövid városnézésre a szélsőségesen katalán kisvárosban, Ripollban. Itt szinte minden erkélyen ki volt függesztve a katalán zászló és a sárga szalag, mely Katalónia függetlenedési szándékát jelképezi. Ripollt elhagyva egy rövid buszút után meg is érkeztünk a hegyek lábához. A fogaskerekű - mely a Núria-völgybe vitt fel minket - hatalmas sziklák, csordogáló patakok és helyenként apró vízesések mellett haladva kapaszkodott fel a völgybe. Innen indult a hosszú és a rövid túra is, mindkettőt sikeresen taljesítette a 2 csapat. Gyönyörű kilátásban volt részünk a csúcson és a hegyi tavacska partján. Lefele jövet még egy hegyi keresztutat is felfedeztünk, és megnéztük a helyi kápolnát, melyben a fekete Madonnát őrzik.

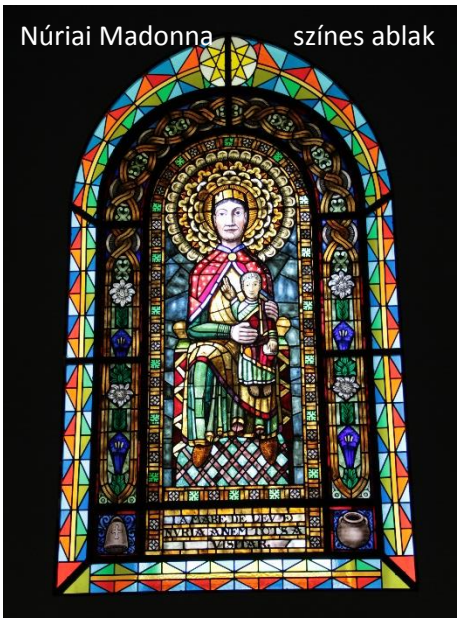

Utunk fénypontja csak ezután következett: 5. és 6. napunkat Barcelonában töltöttük. Mondanom sem kell, eseménydús 2 nap volt. :) Elsőként a Poble Españolba látogattunk el, ami egy világkiállításra épült falucska, benne Spanyolország minden régiójának jellegzetes épületeivel. Különleges élmény egy-egy utcáján végigsétálni, hiszen minden ház más és más, mintha az ország egy tömörített változatát látnánk.

Ezt követően végigmentünk a La Rambla-n, a túristáktól és élő szobrotól teli sétálóutcán. Innen lefordultunk a Boquería-ra, Barcelona leghíresebb piacára. Nekem a piac személyes kedvencem volt nyüzsgő, vidám hangulatával, ezer féle helyi termékével. Mindenütt friss gyümölcsök, zöldségek, jégbe hűtött gyümölcslevek, serrano sonka, helyi különlegességek, száz féle hal és tengeri herkentyű sorakozott a pultokon. Rengetegen vásároltak, tömve volt a piac emberekkel.

Visszatérve és végigsétálva a La Rambla-n megérkeztünk a parton álló Colombus szoborhoz, mely a legenda szerint oda mutat, ahonnan hajói útnak indultak. Szabadidőnkben fel is mentünk a tetejére, ahonnan ráláthattunk az egész városra; majd sétálgattunk az olimpiai kikötőben.

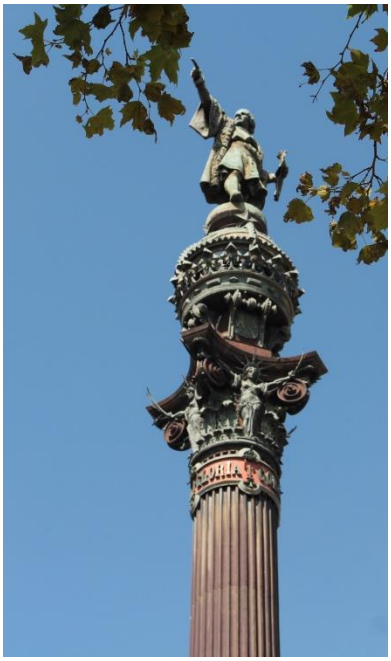

Olimpiai kikötő a Colombus szobor tetejéről

Együtt elsétáltunk a diadalívhez és a közelben lévő Parc de la ciudad-hoz. Megnéztük a parkbeli szökőkutat, tavacskát, és leültünk a fűbe uzsonnázni néhány kíváncsi lúd társoságában. Utóbbiak különös kontrasztot képeztek a fákon gubbasztó élénkzöld papagájokkal. :) Csapatunk másik fele parki sétánk alatt a Camp Nou-t látogatta meg. Este kimerülten érkeztünk vissza szállásunkra az egésznapos városnézés után.

Parc de la ciudad

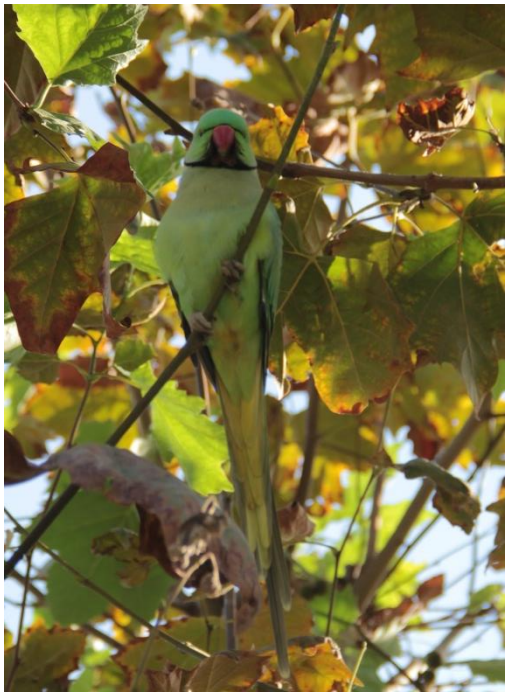

Második barcelonai napunkat a Güell parkban keztük, mely látogatásunk alatt sajnos felújítas alatt állt. Ebből kifolyólag csak egy részét tudtuk megnézni, de számomra így is nagy élmény volt Gaudí különleges terveit látni. A művész alkotásait nem csak a parkban, hanem ezt követően a város más részein is megtekinthettük: ezek voltak a Gaudí házak. Hullámos falakat, ferde ablakokat, koponya alakú erkélyeket, csillogó, türkizkék háztetőket figyelhttünk meg a Casa Batllón és Casa Milán.

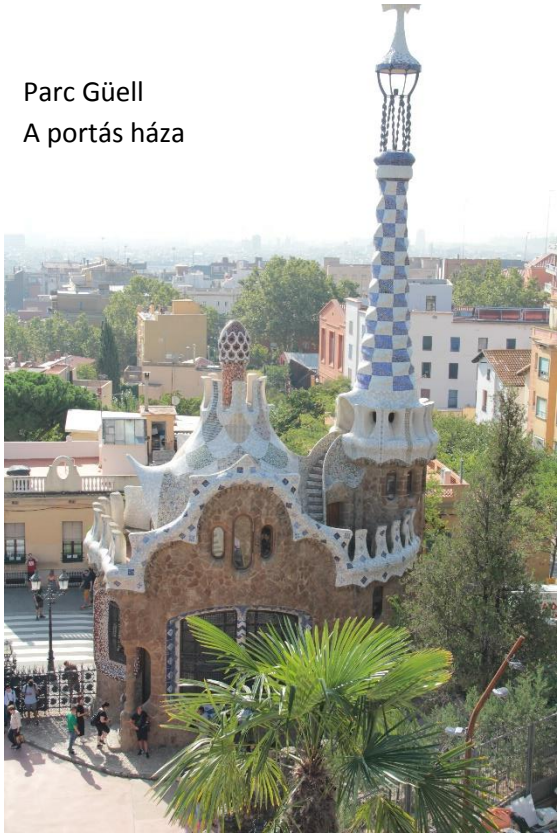
Parc Güell
A portás háza

Parc Güell

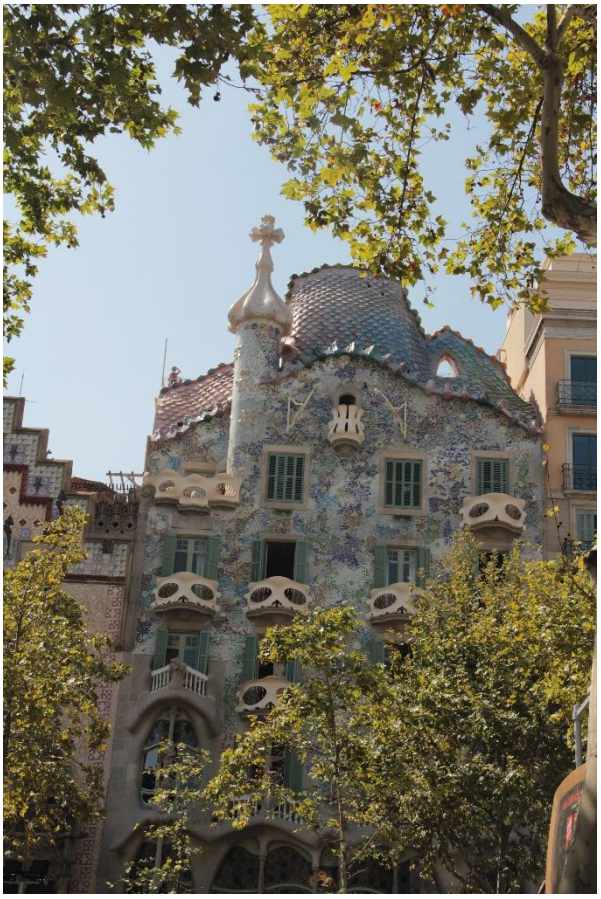

Délután kaptunk egy kis szabadidőt, hogy felfedezhessük a környéket, így elsőként a Palacio del Musica Cataluña-ba látogattunk el, mely többek között különleges belső díszítéséről híres. Miután magunkba szívtuk a látványt és a környék hangulatát úgy döntöttünk, hogy ebédre megkóstolunk egy paellát (rizses húsos/tengeri herkenytűs főétel). Körbenéztünk az el Corte Inglés-ben is, ahol a leghíresebb spanyol ruhamárkák képviseltetik magukat.

A kis pihenő után napunk utolsó állomásához utaztunk; ez volt a Sagrada Familia. Úgy gondolom méltán lett barcelonai varosnézésünk fénypontja. Kívülről sokszínű; rengeteg mintát, szobrot és jelenetábrázolást láthatunk a falakon és tornyokon. Azt gondolhatnánk, a bazilika belső tere is hasonló látványvilággal vár minket, belépve azonban valami teljesen mást tapasztalunk. Tekintélyes belmagassággal bíró 3 hajós templomtérbe érkezünk, a 2 hosszanti falon lélegzetelállító üvegablakokkal. Az ablaküvegek színe hűvös kékekkel kezdődik, mely először meleg sárgás-pirosas árnyalatokba, majd megnyugtató zöldbe vált át. A mennyezetet faágakként elágazó erős oszlopok tartják. Bensőséges, meghitt légkör fogadott minket, csodálatos volt nézni az ablakon át színesen átszűrődő napfényt, mely megvilágitotta az oltárt és az egész bazilikát.

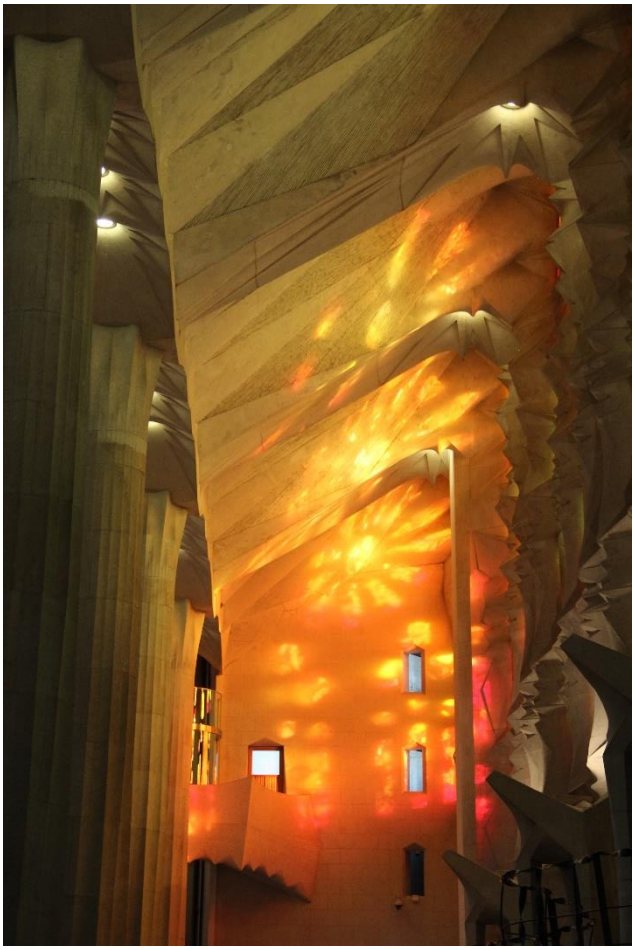

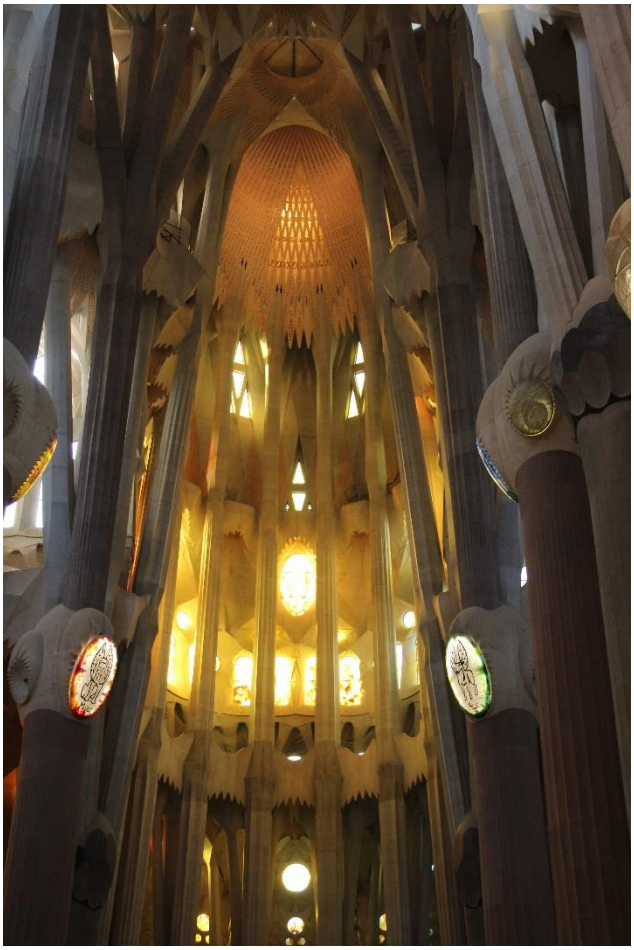

A 7. napon nem pihentünk meg, Figuerasba utaztunk, ahol megnéztük a Dalí múzeumot. Az épület már kívülről is szembetűnő volt, hiszen hatalmas tojások és arany színű emberfigurák sorakoztak a tetején. Izgalmas volt megtekinteni a kiállításokat, élőben látni Dalí híres szürrealista alkotásait, mint például a száj alakú fotelt.
Figueras után Gerona következett városnézéssel, és horchata kóstolással. Az horchata egy spanyol frissítő (nem tartalmaz alkoholt), mely íze miatt megosztó: vagy nagyon ízlik kóstolójának vagy nagyon nem. (Én az előbbi csoportba tartozom. :))

Dalí múzeum

Másnap a tengerpart mentén elkirándultunk Lloretből Tossa del mar-ba. Útközben szép képeket tudtunk készíteni, hiszen a magas partról ráláttunk a tengerre és a kisebb-nagyobb sziklás öblökre. Mindkét város és strandjaik a Costa Brava-hoz tartoznak, így nem csoda, hogy rengeteg túrista látogatja őket. Napsütéses, meleg idő révén kétszer is megálltunk strandolni, hogy felfrissülhessünk kicsit a tengerben. Tossa-ban megnéztük a fallal körbekerített óvárost és várat, majd busszal utaztunk vissza Lloretbe.

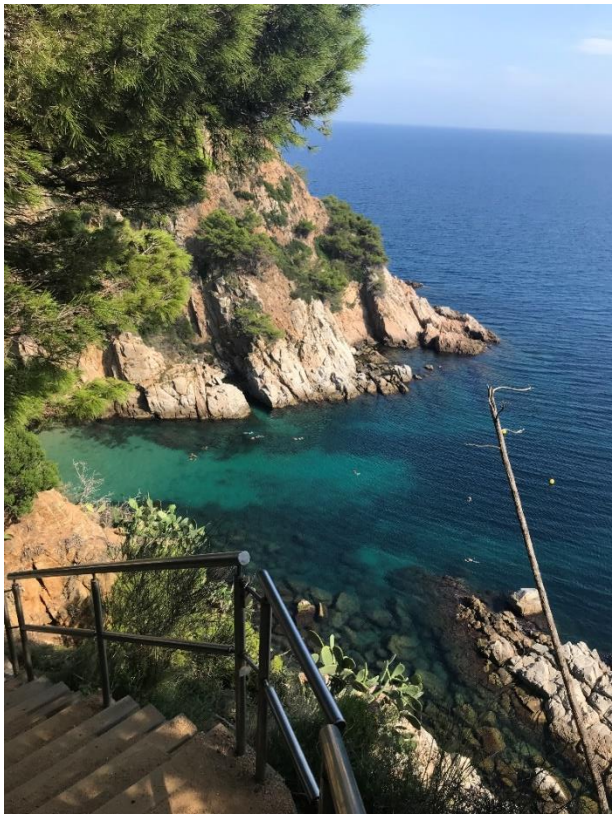

Tossa del Mar

Utolsó előtti napunk reggelén (egy kis churros reggelizés után) elhagytuk eddigi szállásunkat és útnak indultunk Olaszorszag felé. Estére meg is érkeztünk szállásunkra, kimerülten foglaltuk el a kemping házait. Vasárnap szintén egész nap utaztunk, és 12:30-ra érkeztünk vissza aTelekihez.

Nagyon jó élmény volt számomra ez a 10 nap, spanyolosként tudtam használni a suliban tanultakat, megismerkedhettem az itteni kultúrával, megkóstolhattam a helyi ételeket és életre szóló különleges emlékeket szereztem az útról. Hálával tartozunk Benis Éva tanárnőnek, aki megszervezte az utat és lehetővé tette, hogy ennyi csodálatos élményben részesüljünk. Köszönet érte.

Simon Zsófia (11.b)